

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2415/2019
12.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Петровић адвокат из ..., против тужених „ББ“ АД ..., чији је пуномоћник Весна Станимировић адвокат из .. и АД „ВВ“ чији је пуномоћник Милош Стијеља адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог „ББ“ ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 539/19 од 13.02.2019. године, у седници већа одржаној 12.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог „ББ“ АД ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 539/19 од 13.02.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „ББ“ АД ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 539/19 од 13.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог АД „ББ“ за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 108/17 од 04.12.2018. године, усвојен је тужбени захтев па су обавезани тужени да солидарно исплате тужиоцу на име накнаде за исхрану у току рада за период од 01.05.2014. године до 31.08.2015. године укупан износ од 137.786,83 динара са законском затезном каматом на појединачне износе наведене у изреци пресуде и да му за исти период солидарно на име регреса за коришћење годишњег одмора исплате укупан износ од 59.376,67 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене у изреци пресуде те да му солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 73.143,26 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 539/19 од 13.02.2019. године, одбио као неосноване жалбе тужених и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени „ББ“ АД ... је благовремено преко пуномоћника, изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Побијана пресуда не одступа од судске праксе изражене у одлукама ревизијског суда донетим у истим чињенично-правним споровима, па зато судске одлуке приложене уз ревизију туженог не оправдавају потребу одлучивања ни у циљу уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тача 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на новчано потраживање из радног односа, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према којем ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 05.05.2017. године, а правноснажна другостепена пресуда против које је ревизија изјављена је донета 13.02.2019. године.

Како вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије од 40.000 евра по курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је применом члана 163. став 2. у вези члана 153. ЗПП, према успеху у наведеном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић